

cessuel bestemmelse med henblik på disse særlige tilfælde.

Da man udarbejdede Fællesskabets Patentkonvention, indførte man bestemmelsen i art. 75, fordi medlemslandenes procesret er for uoverskuelig eller indbyrdes afvigende i dette spørgsmål. Dette skete med kendskab til, at en lignende regel findes i visse medlemslande, eller i hvert fald kan udledes af almindelige processuelle grundsætninger.

Det sidste er tilfældet for Danmarks vedkommende. Med retsplejelovgivningens grundsætning om den frie bevisbyrdefordeling ved domstolene er det ikke nødvendigt eller ønskeligt med en ufravigelig bevisregel i patentloven for disse tilfælde. Der bør ikke uden tvingende grunde gribes ind i domstolenes frihed til bevisbedømmelse og derved tillægges en bestemt kategori af opfindelser en særlig beskyttelse. Domstolene vil formentlig under de i art. 75 angivne forudsætninger komme til samme resultat, hvis sagens genstand er et dansk patent. Der kan således ej heller antages at forekomme diskrimination. Formodningen vil tværtimod være for, at der i disse situationer vil blive anvendt ens bevisbyrde regler i sager om fællesskabspatenter og om danske patenter.

Det kan tilføjes, at spørgsmålet om en udtrykkelig bestemmelse i patentloven om omvendt bevisbyrde for de nævnte særlige situationer har været fremme adskillige gange. Under tilblivelsen af den gældende patentlov var spørgsmålet rejst flere gange. De nordiske komiteer afviste i betænkningen NU 1963:6 (s. 341-42) at foreslå en sådan forordningsregel. Dette skete ligeledes med den begrundelse, at domstolene med reglerne om den frie bevisbyrdefordeling under de angivne forudsætninger vil komme til samme resultat som uden en udtrykkelig lovbestemmelse herom.

#### *ad kapitel V. patentbekendtgørelsen.*

I dette kapitel beklager foreningen, at der ikke samtidig med fremsættelsen af lovforslaget er offentliggjort et forslag til en ændret patentbekendtgørelse.

Hertil skal jeg bemærke, at de to betænkninger, som er udarbejdet af den svenske patentpolicykomité om henholdsvis Patent-samarbejdsstraktaten (SOU 1974:63) og om Den europæiske Patentkonvention (SOU

1976:24), og som indeholder udkast til ændringer i de fire nordiske landes patentlove og patentbekendtgørelser, er udarbejdet i samarbejde mellem disse landes patentkomiteer. De nævnte udkast til ændringer i lov og bekendtgørelse er derfor udgivet af den svenske komité på alle fire landes vegne. Den svenske komités sekretariat har været sekretariat for alle 4 komiteer.

I samtlige patentpolicykomiteer har patentagentorganisationerne haft sæde. Endvidere har en repræsentant fra patentagentforeningen været medlem af den undergruppe, der har ført forhandlinger på det danske udvalgs vegne.

Straks de nævnte svenske betænkninger forelå, udsendte handelsministeriet disse til de danske patentagentforeninger og til andre interesseorganisationer.

Efter at der fra svensk side var blevet udarbejdet et nyt udkast til patentbekendtgørelse dateret den 20. december 1977, blev dette i overensstemmelse med en tidligere aftale med foreningen forelagt denne til udtalelse den 6. januar 1978.

På denne baggrund mener jeg, at patentagentforeningen har haft rimelig adgang til i god tid at orientere sig om såvel hovedtræk som enkeltheder i de påtænkte nye nordiske patentbekendtgørelser.

#### *ad spørgsmål 9, § 15 i den gældende patentbekendtgørelse.*

Patentbekendtgørelsens § 15 fastsætter nærmere, hvilke patentkrav der kan optages i samme patentansøgning. Foreningen har i forbindelse med den høring, som fandt sted den 6. januar 1978, haft lejlighed til at udtale sig om udkastet til en ændret § 15 (udkastets § 16). I sin udtalelse af 31. januar 1978 meddelte foreningen, at den anser det for hensigtsmæssigt, at de tilsvarende bestemmelser i forskrifterne til Den europæiske Patentkonvention (regel 29 og 30) overføres til bekendtgørelsen.

I den bestemmelse, som man agter at indføre som § 16 i den nye bekendtgørelse, blev der i forbindelse med de nordiske departementsforhandlinger i februar 1978 foretaget en rettelse til imødekomme af foreningens ønsker. Bestemmelsen må herefter, som den agtes praktiseret af de nordiske patentmyn-